

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 8. dubna 2019 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Renaty Gilové a soudců Mgr. Lumíra Čablíka a Mgr. Daniela Hřivňackého **odvolání obžalovaného P. P., narozeného XXX**, proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 20. 2. 2019, č. j. 4 T 15/2019 – 435, a rozhodl

takto:

I. Podle § 258 odstavec 1 písmeno b), c), e), odstavec 2 trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaného P. P. v jeho trestní věci napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o vině pod bodem I. a II/3. celý výrok o trestu a výrok o náhradě škody učiněný podle § 228 odstavec 1 trestního řádu a podle § 229 odstavec 2 trestního řádu a podle § 259 odstavec 1 trestního řádu se věc v tomto rozsahu vrací soudu prvního stupně, aby ve věci učinil rozhodnutí nové.

II. S přihlédnutím k ustanovení § 259 odstavec 3 trestního řádu se obžalovaný

P. P., narozený XXX, trvale bytem XXX, t. č. ve Vazební věznici v Ostravě při nezměněném výroku o vině pod body II/1,2

nově odsuzuje

podle § 337 odstavec 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku**

nepodmíněně.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel **v trvání 3 (tři) let.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresního soudu byl obžalovaný P. P. uznán vinným za jednání pod bodem ad I. a II./3. výroku přečinem krádeže podle § 205 odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku (dále jen „TrZ“), v bodě I. výroku jako spolupachatel podle § 23 TrZ, za jednání pod bodem II./3. výroku v jednočinném souběhu s přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 TrZ a za jednání pod body II./1. a 2. výroku přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) TrZ. Za to mu byl uložen podle § 205 odst. 3 TrZ, za použití § 43 odst. 1 TrZ úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) TrZ do věznice s ostrahou. Dále mu soud uložil podle § 73 odst. 1, odst. 3 TrZ trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 5 let. Podle § 228 odst. 1 tr.ř. soud obžalovaným P. P. a V. S., ohledně kterého rozsudek nabyl právní moci dne 20. 2. 2019, uložil povinnost zaplatit společně a nerozdílně majetkovou škodu poškozenému JHF Heřmanovice s.r.o. v částce 3 070 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr.ř. soud poškozenou společnost JHF Heřmanovice s.r.o. odkázal se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný P. v zákonné lhůtě odvolání, které odůvodnil prostřednictvím obhájkyne a které primárně směřoval do výroků o vině pod bodem I. a II./3. Poukázal na nejasnost a neúplnost skutkových zjištění. U veřejného zasedání uvedl, že nevznáší námitky do skutkových zjištění a právního hodnocení ve výroku o vině pod body ad II./1. a 2. Dále namítl, že mu byl uložen nepřiměřeně přísný trest.
3. Namítl, že nalézací soud nerespektoval ustanovení § 137 TrZ a při stanovení výše škody na odcizených věcech tuto zjistil duálně, neboť v bodě II. /3. rozsudku zohlednil při stanovení výše škody na odcizených věcech jejich stáří a opotřebení v souladu se zákonem a judikaturou, když vyšel z odborného vyjádření, zatímco v bodě I. rozsudku stáří a opotřebení odcizených věcí nezohlednil, když navíc nevysvětlil, jak se s otázkou zjištění výše škody vypořádal. Tuto vadu rozsudku považuje za zásadní, když takové zjištění má vliv na celkovou výši způsobené škody, od které se odvíjí právní kvalifikace a následné stanovení výměry trestu.
4. Nadto nebylo prokázáno, jaké věci měly být přesně naloženy v předmětném skříňovém vozíku v době jeho odcizení. Soud prvního stupně se tak nevypořádal s tím, co a proč bere v této souvislosti za prokázané, když uvedená zjištění mohou sehrát významnou úlohu při právní kvalifikaci skutku. Bez pochybností bylo prokázáno pouze to, že došlo k odcizení skříňového přívěsného vozíku, který nebyl ohodnocen včetně amortizace vůbec, není tedy možné vyloučit s ohledem na jeho pořizovací cenu, že by v celkovém součtu způsobená škoda nedosáhla hranice 50 000 Kč.
5. Nalézací soud se dále nedostatečně vypořádal s otázkou způsobené škody na zámku skříňového přívěsného vozíku, když obžalovaný vypověděl, že se na zničení zámku nepodílel a ani neví, kdo a zda vůbec zámek poškodil. Poukázal na to, že svědek P. K. uvedl, že skříňový vozík byl v uličce, kde bydlí, odstaven asi týden nebo 10 dní. Nelze tak vyloučit, že tento zámek byl zničen jinými osobami.

6. Na závěr namítl, že mu byl uložen nepřiměřeně přísný trest. Soud měl při stanovení výměry trestu přihlídnout k polehčujícím okolnostem, a to k jeho doznání a k tomu, že reálně nebyla poškozeným způsobena žádná škoda. Obžalovaný svého jednání lituje a poškozeným se omluvil. Výši trestu považuje s ohledem na uvedené za příliš vysokou, a to s přihlédnutím ke všem okolnostem případu, a to i navzdory tomu, že se v jeho případě jedná o recidivistu.
7. Navrhl, aby odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), e), f) tr.ř. napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.
8. Odvolání bylo podáno včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odst. 1 tr.ř.), oprávněnou osobou [§ 246 odst. 1 písm. b) tr.ř.] a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací, neshledal ani jiných důvodů k jeho zamítnutí dle § 253 odst. 1 tr.ř. nebo odmítnutí dle § 253 odst. 3 tr.ř.
9. Krajský soud z podnětu podaného oprávněného prostředku obžalovaného přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného P. je důvodné.
10. Pokud jde o výrok o vině pod body ad I. a II. /3. napadeného rozsudku, pak nalézací soud sice dospěl ke správnému závěru, že se obžalovaný P. protiprávního jednání dopustil, v bodě I. však skutková zjištění nalézacího soudu zůstala nejasná a neúplná, neboť se soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, o správnosti skutkových zjištění ohledně této části rozsudku vznikly pochybnosti, přičemž k objasnění věci je třeba důkazy opakovat nebo provádět důkazy další a jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu prvního stupně. Zároveň odvolací soud zjistil, že obžalovanému byl uložen nepřiměřeně přísný trest zákazu činnosti.
11. Z odůvodnění napadeného rozsudku totiž nevyplývá, jaké věci měl konkrétně obžalovaný P. dne 14. 11. 2018 odcizit a jak nalézací soud dospěl ve výroku o vině pod bodem ad I. k závěru o výši způsobené škody ve výši 219 869 Kč.
12. Odvolatel důvodně poukázal na skutečnost, že z obsahu spisu vyplývá, že poškozená společnost JHF Heřmanovice s.r.o. vypracovala položkové soupisy věcí, které měly být dle jejich tvrzení v době odcizení v přívěsném vozíku. V tomto soupisu věcí ze dne 14. 11. 2018 jsou jednotlivé položky ohodnoceny pořizovací cenou. Odvolatel zjistil, že součet položek na soupise na čl. 50 spisu tvoří částku 219 869 Kč, která je v napadeném rozsudku ve výroku o vině pod bodem ad I. uváděna jako škoda na odcizených věcech. K uvedenému však bylo dále vypracováno odborné ohodnocení věcí podle § 105 odst. 1 tr.ř. ze dne 25. 1. 2019, které provedla E. K. a v kterém jsou movité věci ohodnoceny jinými částkami. I navzdory tomu, že bylo zajištěno odborné vyjádření a ohodnocení, které mělo za cíl mimo jiné vyhodnotit opotřebení jednotlivých věcí a jejich stáří, soud prvního stupně v rozsudku zřejmě nesprávně vyšel z ohodnocení věcí provedených poškozenou společností.
13. Lze tak uzavřít, že nalézací soud při určení výše škody na odcizených věcech v bodě I. výroku nepostupoval v souladu s ust. § 137 TrZ a nezohlednil jejich stáří a opotřebení, čímž napadený rozsudek zatížil podstatnou vadou.
14. Proto odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b), c), e) odst. 2 tr.ř. z podnětu odvolání obžalovaného P. P. v jeho trestní věci napadený rozsudek zrušil ve výroku o vině pod bodem I. a II./3., celý výrok o trestu a navazující výrok o náhradě škody učiněný podle

§ 228 odst. 1 tr.ř. a podle § 229 odst. 2 tr.ř. a podle § 259 odst. 1 tr.ř. věc v tomto rozsahu vrátil soudu prvního stupně, aby ve věci učinil rozhodnutí nové.

15. Bude tak na nalézacím soudu, aby zjistil obvyklou cenu odcizeného přívěsného vozíku registrační značky XXX, která dosud vůbec určena nebyla, specifikoval i věci, které obžalovaný odcizil a vyšel z jejich ceny respektující ust. § 137 TrZ, tedy včetně amortizace a opotřebení. Dokazování doplní i výsledkem zpracovatele odborného vyjádření E. K. a zjistí, z jakého důvodu ohodnotila bourací kladivo XXX vyšší částkou, než poškozená společnost JHF Heřmanovice s.r.o. Zároveň vyhodnotí, kdo z pachatelů poškodil zámek na odcizeném skříňovém přívěsném vozíku a zda poškození zámku lze klást na vinu právě obžalovanému P..
16. V dalším řízení je proto třeba, aby okresní soud tyto nedostatky, jimiž napadený rozsudek a řízení mu předcházející trpí, odstranil. Okresní soud se přitom bude muset zabývat i všemi odvolacími námitkami obžalovaného, a jestliže z takto doplněného dokazování vyplynou i další okolnosti, které bude zapotřebí objektivizovat, bude nalézací soud postupovat v souladu s § 2 odst. 5 tr.ř. Jak již bylo výše uvedeno, shromážděné důkazy bude okresní soud důsledně hodnotit v souladu s § 2 odst. 6 tr.ř. Teprve po vyhodnocení všech realizovaných procesně relevantních důkazů jednotlivě, i v jejich souhrnu, může nalézací soud dospět ke správným a odůvodněným závěrům o posuzovaných skutcích a jejich právním posouzení a tyto vyjádřit ve výroku nového rozsudku.
17. Výrok o vině pod bodem ad II/1. a 2. zůstal nezměněn. Odvolatel ohledně tohoto výroku o vině nepoukazoval na žádné procesní vady, nesprávnost skutkových zjištění, jejich nejasnost či neúplnost, anebo porušení norem TrZ. Ačkoliv odvolání obžalovaného do tohoto výroku o vině zaměřeno nebylo a obžalovaný se domáhal přezkoumání výroku o trestu, krajský soud přezkoumal i tento výrok o vině, a to jen potud, zdali popis skutku, jímž byl obžalovaný P. uznán vinným, je v souladu s použitou právní kvalifikací, k níž okresní soud dospěl. Při přezkumu správnosti výroku o vině, jako výroku navazujícího na odvoláním napadený výrok o trestu dle § 254 odst. 2 tr.ř., nebyly odvolacím soudem takové vady a nesprávnost podstatného charakteru zjištěny.
18. Protože krajský soud zrušil napadený rozsudek okresního soudu pouze ve výroku o vině pod bodem I. a II/3, celý výrok o trestu a výrok o náhradě škody a výrok o vině pod bodem II/1. a 2 zůstal beze změny, musel obžalovanému za takové jednání a tedy za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1, písm. a) TrZ uložit i nový trest. Při stanovení druhu a výměry trestní sankce přihlížel ke všem zásadám vymezeným v § 39 TrZ, a to v návaznosti na přiměřenost trestu podle § 38 TrZ. Zohlednil tak nejen dosavadní trestní minulost obžalovaného P., ale zabýval se též povahou a závažností spáchaného trestného činu, poměry pachatele, způsobem jeho života, možnostmi nápravy a chováním po činu, stejně jako škodlivostí takového jednání ve smyslu § 12 odst. 2 TrZ.
19. Obžalovaný P. má v opise z evidence rejstříku trestů celkem 21 záznamů, zejména pro majetkovou trestnou činnost, ale i pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1, písm. a) TrZ, kdy jej lze považovat za tzv. speciálního recidivistu. Obžalovaný P. vykazuje dlouhodobě výraznou nekázeň co do dodržování zákonů, v minulosti na něj bylo opakovaně působenou zejména nepodmíněnými tresty odnětí svobody, které na něj nezapůsobily tak, aby do budoucna vedl řádný život. Z hlediska ochrany společnosti je tak nutné obžalovanému opětovně uložit nepodmíněný trest odnětí svobody, přičemž trest v trvání 1 roku nepodmíněně, tedy v polovině zákonné trestní sazby přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1, písm. a) TrZ, krajský soud považuje vzhledem k osobě obžalovaného za trest zcela přiměřený a zákonný.

20. Na rozdíl od nalézacího soudu, který obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 5 let, dospěl odvolací soud k závěru, že trest v této výměře je nepřiměřeně přísný a účelu trestu bude dosaženo uložením trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel pouze ve výměře 3 let, kdy přihlédl k délce trestů zákazu činnosti, které již byly obžalovanému uloženy.
21. Z uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení:

I. Proti výroku pod bodem ad I. **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti výroku pod bodem ad II. je však možno podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 8. dubna 2019

JUDr. Renata Gilová, v.r.
předsedkyně senátu

Vypracoval:
Mgr. Daniel Hřivňacký, v.r.